

Link do produktu: <https://www.vitavita.pl/everymoment-krem-do-zadan-specjalnych-p-166.html>

EveryMoment- krem do zadań specjalnych

Cena **81,00 zł**

Numer katalogowy **CC0011**

Producent **Calivita**

Opis produktu

EveryMoment - NOWOŚĆ (135 g)

Dociera tam, gdzie Twoja skóra najbardziej tego potrzebuje.

Odkryj precyzyjny, innowacyjny i wielofunkcyjny krem opracowany pod kątem specjalnych potrzeb i szybkiego rozwiązywania problemów skóry całej rodziny.

Perfekcyjnie nawilża, regeneruje, odbudowuje, odżywia, a także koi podrażnioną skórę m.in. goleniem, opalaniem czy obcisłym ubraniem.

[EveryMoment - korzyści dla Twojej skóry:](#)

- bez zawartości hormonów,
- bez parabenów,
- stworzony na bazie naturalnych składników ziołowych,
- idealnie pielęgnuje, nawilża i odbudowuje skórę,
- dba o zdrowie i nawilżenie okolic intymnych,
- regeneruje podrażniony naskórek np. po goleniu, opalaniu,
- przynosi ukojenie i ulgę zmęczonym mięśniom po wysiłku fizycznym.
- świetnie się sprawdza jako balsam do masażu.

1 krem tyle możliwości

Olej z rokitnika zwyczajnego dzięki wysokiej zawartości witamin, przeciwutleniaczy i NNKT dogłębnie odżywia, nawilża i spowalnia starzenie się skóry.

Olejek z eukaliptusa wykazuje działanie tonizujące oraz kojące na skórę. Łagodzi skutki opalania, przyspiesza regenerację naskórka oraz pobudza krążenie krwi, pozwalając składnikom aktywnym jeszcze głębiej dotrzeć w głąb skóry i efektywniej ją odżywić.

Ekstrakt z rumianku pospolitego wykazuje właściwości zmiękczające, łagodzące i przeciwzapalne.

Olejek z rozmarynu lekarskiego ma działanie tonizujące, odświeżające oraz odżywiające. Relaksuje zestresowaną skórę oraz zapobiega powstawaniu zakasów po intensywnym wysiłku fizycznym.

Ekstrakt z liści zielonej herbaty jako silny przeciwutleniacz chroni skórę przed uszkodzeniami i znakomicie ją wzmacnia.

Ekstrakt z liści aloesu działa na skórę wygładzająco, nawilżająco oraz wzmacnia jej regenerację każdego dnia oraz po goleniu i kąpieli słonecznej.

Hydrolizowany kolagen nadaje skórze elastyczność i jędrność oraz zapobiega utracie wody z jej głębszych warstw, zmniejszając w ten sposób suchość skóry.

Ekstrakt z chlorelli odżywia, nawilża, regeneruje skórę, zwiększa jej elastyczność oraz wspomaga syntezę kolagenu i elastyny.

L-arginina zatrzymuje wilgoć naskórka.

Gliceryna nawilża skórę oraz poprawia elastyczność i wilgotność naskórka.

Witamina E opóźnia starzenie się skóry, chroniąc ją przed szkodliwymi procesami utleniania.

Lanolina natłuszcza i zmiękcza naskórek oraz zapobiega przesuszaniu się skóry, tworząc warstwę ochronną.

Stworzony z myślą o:

- osobach poszukujących szybkiego zregenerowania, nawilżenia, ukojenia i odżywienia skóry,
- wszystkich uprawiających sporty - **dla zmęczonych mięśni po wysiłku fizycznym**,
- kobietach **dbających o zdrowie intymne**,
- młodych mamach, by wzmocnić i **poprawić elastyczność skóry po porodzie**,
- kobietach w okresie okołomenopauzalnym, **by zniwelować suchość narządów intymnych i opóźnić procesy starzenia się skóry**,
- wszystkich korzystających z dobrodziejstw **masażu**.

Dawkowanie:

Sposób użycia: Niewielką ilość kremu wmasuj w wybraną partię ciała. Jeśli używasz produkt jako krem intymny stosuj go początkowo 2 razy dziennie - rano i wieczorem, a następnie dla utrzymania efektu - raz dziennie

źródło: www.calivita.com.pl

NUTRITION & HEALTH

ROCZNIK 11, Nr 2 (41) - CALIVITA® INTERNATIONAL - POLSKA - LIPIEC 2008

Dr n. med. Danuta Broniarczyk-Pawłowska
specjalista położnictwa i ginekologii

ZDROWIE SEKSUALNE KOBIETY

Seksualność jest ważnym elementem życia człowieka, który kształtuje jego osobowość, sprzyja tworzeniu trwałych związków oraz umożliwia odczuwanie miłości. Na seksualność składają się zarówno zachowania cielesne, jak również emocjonalne, intelektualne, społeczne, a nawet postawy etyczne. Seksualność jest związana z rozwojem człowieka przez całe jego życie, ma wpływ na możliwość pełnienia roli mężczyzny i kobiety w społeczeństwie, budowania szczęśliwych związków, odczuwania przyjemności i satysfakcji w intymnych kontaktach.

Fizjologiczne aspekty seksualności

Óśrodki sterujące czynnościami seksualnymi znajdują się w układzie limbicznym oraz w podwzgórzu mózgu. Kierowane

reakcjami seksualnymi oraz łączą bodźce nerwowe z hormonalnymi, co wpływa na przebieg reakcji pobudzenia seksualnego. Wrażliwość ośrodków seksualnych zlokalizowanych w podwzgórzu jest wynikiem pobudzająco-hamujących bodźców z nadrzędnych ośrodków nerwowych. receptorów oraz hormonów płciowych. Uszkodzenie tych ośrodków obniża popęd seksualny, a nawet całkowicie go znosi.

Kora mózgowa może pobudzać lub hamować reakcje seksualne uszkodzenie pewnych okolic kory mózgowej powoduje zmiany reaktywności seksualnej, może wystąpić obniżenie lub zwiększenie aktywności seksualnej, czasami zupełny brak hamowania impulsów seksualnych. Dzięki zdolnościom kompensacyjnym nawet znaczne uszkodzenia mózgu mogą nie wywoływać zaburzeń reaktywności seksualnej.

Istotne znaczenie w reaktywności seksualnej odgrywają ośrodki seksualne znajdujące się w rdzeniu kręgowym podlegają one kontroli kory mózgowej i struktur podkorowych, ale mogą działać autonomicznie, bez bodźców z wyższych pięter ośrodkowego układu nerwowego (OUN). Seksualność kobiety jest zjawiskiem złożonym, zależy od czynników biologicznych (poziom potrzeb seksualnych, mechanizmy Fizjologiczne reakcji seksualnych), psychologicznych (temperament i charakter kobiety) i socjologicznych (czynniki środowiskowe, socjalne i kulturowe). Wymaga prawidłowo przebiegających oddziaływań pomiędzy procesami poznawczymi, neurobiologicznymi i biochemicznymi.

Znaczącą rolę w przebiegu reakcji seksualnych pełni hormon tylnego płata przysadki mózgowej oksytocyna, która odpowiada za nasze zachowania instynktowne oraz K-endorfiny, wpływające na odczuwanie przyjemności i przywiązania do partnera, gdy minie już czas działania fenyloetyloaminy aktywnej w początkowej, czasem gwałtownej fazie reakcji seksualnej.

Największe znaczenie w naszych zachowaniach i reakcjach seksualnych mają jednak hormony płciowe, a szczególnie estrogeny i androgeny. Estrogeny zwiększają przekrwienie narządów płciowych, regulują syntezę tlenu azotu (NO) oraz zwiększają liczbę receptorów dla oksytocyny. Stwierdzono, że poziom estrogenów < 50 pg/ml powoduje spadek libido. Natomiast szczyt poziomu testosteronu (androgen) w połowie cyklu wiąże się ze wzrostem libido -u kobiet, którym podawano androgeny z powodu hipoandrogenizmu zauważono zwiększone pożądanie oraz wyższy stopień satysfakcji seksualnej.

Zaburzenia seksualne

Zaburzenia seksualne mogą wystąpić w każdym wieku, jednak obniżenie libido, bolesne stosunki i wtórny brak orgazmu występują częściej u kobiet po 50 roku życia.

Stwierdzono, że zaburzenia seksualne u około 40% pacjentów mogą być objawem innych chorób. Pierwotnymi chorobami prowadzącymi do zaburzeń seksualnych są choroby, które powodują przewlekłe zmęczenie - należą do nich choroby nowotworowe, ciężkie niedokrwistości, choroby wątroby (zaburzenia seksualne mogą być wczesnym objawem marskości wątroby), gruźlica, niewydolność nerek, zaawansowane stadia chorób przewlekłych.

Cukrzyca powoduje poważne problemy z powodu powikłań naczyniowych i neurologicznych oraz zmian metabolicznych. Stwierdzono, że nie tylko zaburza wzwód u mężczyzn, ale również upośledza zwilżanie pochwy u kobiety, a także negatywnie wpływa na reakcję toczeńkową.

Schorzenia reumatyczne mogą nasilać się w wyniku zwiększonej aktywności seksualnej, szczególnie w okolicy dolnej części kręgosłupa.

Leczenie nowotworów narządu rodowego wymaga często leczenia chirurgicznego i radioterapii - może to prowadzić do dyspareunii u podanych tej terapii kobiet. Po operacjach ginekologicznych w wyniku uszkodzenia tkanki podśluzówkowej i nabłonka pochwy oraz zmian anatomicznych, np. skrócenia pochwy mogą występować dolegliwości, ograniczające możliwości pożycia seksualnego.

Warto zwrócić uwagę na możliwość występowania zaburzeń seksualnych podczas stosowania leczenia farmakologicznego. Leki z grupy adrenergicznych, adrenolitycznych, antycholinergicznym oraz blokerów kanałów wapniowych stosowane w leczeniu nadciśnienia tętniczego, zaburzeń krążenia obwodowego, choroby wrzodowej i jaskrze mogą obniżyć wydolność seksualną. Połączenie tych leków z alkoholem lub narkotykami nasila zaburzenia dotyczące sfery seksualnej. Inhibitory monoaminooksydazy oraz pochodne fenotiazyny stosowane w neurologii i psychiatrii mogą również prowadzić do zaburzeń seksualnych.

Istotne dla przebiegu reakcji seksualnych jest stosowanie doustnej tabletki antykoncepcyjnej, która od 1960 roku jest coraz częściej stosowana jako metoda kontroli urodzeń. W USA blisko co trzecia kobieta między 15 a 44 rokiem życia stosuje tę metodę antykoncepcji. W Polsce odsetek kobiet stosujących doustne tabletki antykoncepcyjne wzrósł z 8% w 1992 roku do 28% w 2005 roku. Nowoczesne preparaty z niskimi dawkami estrogenów mogą powodować większą suchość pochwy i możliwe obniżenie nastroju, a przez to mniejszą gotowość seksualną. Niekorzystny wpływ doustnej antykoncepcji na seksualność kobiety wynika również z działania antyandrogennego - obserwuje się obniżenie poziomu wolnego testosteronu o około 50%. Suchość pochwy nie tylko utrudnia pożycie seksualne, ale może przyczyniać się do występowania nawracających stanów zapalnych.

Aktywność seksualna a wiek

Pobudzenie seksualne jest złożoną reakcją nerwowo-naczyniową, która podlega istotnym zmianom w wyniku starzenia się organizmu. U kobiet stwierdza się obniżenie przepływu krwi w naczyniach pochwowych prowadzące do zmniejszenia ukrwienia tkanki okołopochwowej i w efekcie do zaburzonego procesu zwilżania pochwy. Zawartość elektrolitów w wydzielinie pochwowej obniża się, natomiast pH pochwy rośnie z poziomu 4,0-5,5 w okresie reprodukcyjnym do 6,0-8,0 w okresie klimakterium. Zanikanie czynności hormonalnej jajników powoduje zaburzenie procesu dojrzewania nabłonka pochwy, przede wszystkim komórek powierzchniowych, niezbędnych do prawidłowego rozwoju pałeczek kwasu mlekowego i utrzymania kwaśnego pH środowiska pochwy.

Flora bakteryjna pochwy zdrowej kobiety w okresie dojrzałości płciowej jest zdominowana przez pałeczki kwasu mlekowego - *Lactohacillus acidophilus*, *Lactobacillus fermentum*, *Lactohacillus plantarum*, *Lactobacillus brevis*, *Lactohacillus casei*, *Lactohacillus jenseni* i *Lactohacillus cateniforme*. Pałeczki kwasu mlekowego wpływają na zachowanie równowagi środowiska pochwy poprzez utrzymywanie kwaśnego odczynu i stymulację układu odpornościowego. Ponadto mają zdolność hamowania rozwoju bakterii chorobotwórczych w wyniku uwalniania toksycznych produktów metabolizmu (nadtlenek wodoru). U kobiet po menopauzie spadek poziomu estrogenów powoduje zmiany zanikowe narządów rodnych. Niedobór hormonów płciowych powoduje wzrost pH pochwy i spadek ilości fizjologicznej flory bakteryjnej. Błona śluzowa pochwy zanika, staje się coraz cieńsza, a nawet może rozwinąć się zanikowe zapalenie pochwy, równocześnie kanał pochwy ulega skróceniu i zwężeniu, co przyczynia się do bolesnych stosunków (dyspareunia). Proces dojrzewania nabłonka pochwy ustaje, giną pałeczki kwasu mlekowego, pH pochwy rośnie, co zwiększa podatność na stany zapalne, szczególnie spowodowane bakteriami migrującymi z okolicy odbytu i skóry sromu. W hodowlach kultur bakteryjnych wymazów z pochwy stwierdza się obecność szczepów *Staphylococcus aureus* (5 razy częściej niż przed menopauzą), *Corynebacterium sp.* (3 razy częściej niż przed meno-pauzą), *Streptococcus agalactiae* i *Enterococcus faecalis* (2 razy częściej niż przed menopauzą), *Escherichia coli* (2 razy częściej niż przed menopauzą) oraz *Klebsiella pneumoniae* i *Proteus mirabilis*, których nie stwierdza się w pochwie kobiet przed menopauzą. Również patogen wewnątrzkomórkowy - *Chlamydia trachomatis*, występuje częściej w drogach rodnych kobiet po menopauzie. W okresie pomenopauzalnym u kobiet, które nie stosują estrogenowej terapii zastępczej, brak glikogenu i wzrost pH środowiska pochwy zmniejsza częstość występowania szczepów *Candida albicans* z równoczesnym zmniejszeniem lub brakiem obecności pałeczek kwasu mlekowego. Zapalenia pochwy u kobiet w wieku rozrodczym najczęściej mają etiologię bakteryjną, ale ostatnio obserwuje się wzrost częstości zakażeń grzybiczych oraz spadek infekcji spowodowanych rzęsistkiem pochwowym - *Trichomonas vaginalis*. U kobiet po menopauzie 1/3 zapaleń pochwy ma etiologię bakteryjną, grzybiczą lub rzęsistkową, a pozostałe 2/3 to zanik pochwy (atrofia), alergie i choroby ogólne.

Obniżenie poziomu estrogenów powoduje również istotne zmiany w układzie moczowym - w okolicy cewki moczowej pod wpływem niedoboru estrogenów obserwuje się: zmniejszenie grubości błony śluzowej, pogorszenie ukrwienia, spadek zawartości kolagenu, zmiany zanikowe w tkankach podporowych - mięśniowej i łącznotkankowej. Prowadzi to do obniżenia narządu rodnych oraz wysiłkowego nietrzymania moczu, które stwierdza się u około 15% kobiet po menopauzie.

Dolegliwości związane ze zmianami zanikowymi w układzie moczowo-płciowym występują u około 50% kobiet po 60 roku życia, co znacząco obniża jakość życia i powoduje wiele problemów zdrowotnych. Warto zauważyć, że u wielu kobiet niedostateczne zwilżanie pochwy prowadzące do bolesnych stosunków (dyspareunia) występuje dużo wcześniej, między 40 a 50 rokiem życia, z tendencją wzrostową po 50 roku życia - po ukończeniu 55 lat dyspareunia występuje 2 razy częściej niż do 40 roku życia.

Hormonalna terapia zastępcza

Ginekolodzy zalecają kobietom w tym okresie hormonalną terapię zastępczą (HTZ), która ma na celu przywrócenie równowagi w układzie hormonalnym. Po zastosowaniu HTZ stwierdza się zwiększenie krążenia pochwowego, obniżenie pH pochwy oraz wzrost ilości płynu pochwowego, a także odbudowę błony śluzowej pochwy.

Hormonalna terapia zastępcza ma swoich zwolenników i przeciwników, ponieważ pomimo wielu badań naukowych prowadzonych na całym świecie nie wszystkie wątpliwości dotyczące stosowania tej terapii zostały wyjaśnione. W każdym przypadku lekarz powinien indywidualnie rozważyć potencjalne korzyści i ryzyko leczenia hormonalnego u pacjentki, którą zakwalifikuje do HTZ. Warto wiedzieć, że istnieją przeciwwskazania bezwzględne i względne do stosowania hormonalnej terapii zastępczej - kobietom, u których stwierdzi się przeciwwskazania do HTZ nie powinno się stosować tej terapii pomimo potencjalnych korzyści, jakie może ona przynieść.

Przeciwwskazania bezwzględne do HTZ:

-
- nie zdiagnozowane krwawienie z dróg rodnych
- rak piersi (przebyty lub aktualnie występujący)
- rak trzonu macicy
- choroba zatorowo-zakrzepowa (faza ostra lub przebyta w ostatnich 5 latach)
- ciężkie choroby wątroby
- świeży zawał serca
- udar mózgu

Przeciwwskazania względne do HTZ:

- łagodne choroby piersi
- mięśniaki macicy
- kamica pęcherzyka żółciowego
- przewlekłe choroby wątroby
- rodzinna hiperlipidemia
- żylaki
- nadciśnienie tętnicze
- otyłość
- nałogowe palenie papierosów
- jaskra
- porfiria

Objawy niepożądane związane ze stosowaniem estrogenów:

- nudności
- wzdęcia
- bolesność piersi
- migreny
- kamica żółciowa
- ciężkość nóg
- skurcze łydek

Objawy niepożądane związane ze stosowaniem androgenów:

- trądzik
- hirsutyzm
- pogrubienie i obniżenie głosu

Alternatywą dla terapii hormonalnej, która pomimo skuteczności nie jest powszechnie akceptowana z powodu przeciwwskazań oraz możliwych skutków ubocznych, jest zastosowanie bezpiecznych składników pochodzenia naturalnego.

Mogą one: poprawić krążenie krwi w tkankach okołopochwowych

- znieść suchość pochwy, przywracając jej prawidłowe nawilżenie
- wzmocnić ściany pochwy oraz zwiększyć ich elastyczność i rozciągliwość
- złagodzić stany zapalne ze świadom, pieczeniem i podrażnieniem pochwy
- utrzymać prawidłowe kwaśne pH środowiska pochwy, które sprzyja rozwojowi pałeczek kwasu mlekowego, a nie jest korzystne dla grzybów i bakterii chorobotwórczych

Ekstrakt z algi *Chlorella vulgaris*

Wykazuje działanie nawilżające, odżywcze, wzmacniające i stymulujące odnowę komórkową. Przywraca elastyczność skóry i błony śluzowej, pobudza syntezę elastyny i kolagenu.

Eukaliptol

Eukaliptol (olejek eukaliptusowy) pozyskuje się z liści oraz końców gałązek drzewa eukaliptusa (*Eucalyptus globulus*), poprzez destylację z parą wodną. Posiada właściwości antyseptyczne, działa bakteriobójczo, przeciwwirusowo, przyspiesza regenerację i gojenie uszkodzonych tkanek - stosowany do leczenia ran, oparzeń, zakażeń, stanów zapalnych i obrzęków. Pomaga w leczeniu opryszczki narządów płciowych, opryszczki warg, ospy wietrznej i półpaśca. Stosowany do masażu łagodzi bóle reumatyczne i mięśniowe. Odstrasza moskity i inne owady.

Ekstrakt z aloesu zwyczajnego

Aloes zwyczajny (*Aloe harhudensis* Miller) to roślina należąca do sukulentów. Rośnie w stanie naturalnym w Afryce Południowej, na Półwyspie Arabskim, na Wyspach Kanaryjskich i wyspach Oceanu Indyjskiego. Powszechnie uprawiany w szklarniach jako roślina lecznicza, jest również popularną rośliną ozdobną. Posiada grube, mięsiste liście, w których gromadzi zapasy wody. Żel aloesowy uzyskiwany z miąższu liści aloesu zwyczajnego zawiera liczne substancje aktywne: aloektyna, antranoity, polisacharydy, oligosacharydy, glikoproteiny, fitosterole, makro- i mikroelementy. Lecznicze właściwości aloesu są znane od 3000 lat p.n.e., byłceniony w starożytnej Grecji i Rzymie. Stosowany doustnie wykazuje działanie przeciwzapalne, przeciwbólowe, bakteriobójcze, przeciwwirusowe, antyoksydacyjne, immunostymulujące. Posiada właściwości regenerujące i wzmacniające, pobudza i przyspiesza gojenie ran. Stosowany miejscowo jako składnik preparatów do pielęgnacji skóry i śluzówek, wspomaga regenerację i procesy obronne, działa osłaniające i przeciwzapalnie. Posiada właściwości wirusobójcze, grzybobójcze i bakteriobójcze - hamuje rozwój *Candida albicans*, *S. ureus* oraz *E. coli*. Zwiększa odporność organizmu na infekcje, szczególnie dróg oddechowych. Stosowany miejscowo jako składnik preparatów do pielęgnacji skóry śluzówek wspomaga regenerację i procesy obronne, działa osłaniające i przeciwzapalnie. Wykazuje działanie nawilżające i poprawiające mikrokrążenie skóry i błony śluzowej. Jest stosowany w leczeniu stanów zapalnych, oparzeń, odmrożeń, łuszczycy, egzemy, po radioterapii.

Ekstrakt z rokitnika zwyczajnego

Rokitnik zwyczajny (*Hippophae rhamnoides*) - krzew z rodziny oliwnikowatych, występuje na rozległych obszarach Azji i Europy. Owoce rokitnika są bogate w witaminy i składniki odżywcze. Lecznicze zastosowanie rokitnika ma długie tradycje, szczególnie w Azji - Chiny, Tybet oraz w Rosji. W starożytnej Grecji karmiono rokitnikiem konie, aby miały błyszczącą sierść, stąd nazwa rodzajowa tej rośliny *Hippophae* składa się z dwóch greckich wyrazów; *hippos* -koń oraz *phaos* - błyszczący. Owoce rokitnika to bogate źródło witamin (A, B, C, E), składników mineralnych oraz wielu innych cennych składników biologicznie aktywnych -m.in. flawonoidów (kwercetyna, izoramnetyna, kemferol). Olej rokitnikowy zawiera karotenoidy, tokoferole i glicerydy kwasów olejowego, palmitynowo-olejowego, linolowego, linolenowego, palmitynowego i stearynowego. Przyspiesza gojenie ran i regenerację naskórka, jest bardzo ceniony w kosmetologii. Jest polecany do pielęgnacji skóry suchej, łuszczącej się, z oznakami starzenia. Bogactwo składników aktywnych (witaminy, minerały, flawonoidy, kwasy tłuszczowe) powoduje wielokierunkowe działanie: antyoksydacyjne, odżywcze, nawilżające, regenerujące oraz hamujące procesy starzenia biologicznego. Olej z rokitnika jest stosowany przy leczeniu odleżyn, w egzemach, odmrożeniach, oparzeniach, zapaleniach błony śluzowej pochwy i szyjki macicy oraz chorób i uszkodzeń skóry, również po leczeniu radioterapią w chorobach nowotworowych.

Ekstrakt z rumianku pospolitego

Rumianek pospolity (*Matricaria chamomilla*) to jedna z najstarszych roślin leczniczych, należąca do rodziny astrowatych. Występuje w Europie, Azji, Ameryce Północnej i Australii. Koszyczki kwiatowe rumianku zbierane są od maja do września, a po wysuszeniu sporządza się z nich wyciąg. Zawierają do 1,5% olejku eterycznego, który dostarcza wiele substancji o działaniu leczniczym: chamazulen, alfa bisabolol i jego tlenki, flawonoidy, kumaryny, cholinę, spiroeter, substancje śluzowe, witaminę C i sole mineralne.

Właściwości lecznicze rumianku są znane i cenione od starożytności. Wykazuje on działanie przeciwzapalne, odkażające, rozkurczowe, przeciwalergiczne, żółciopędne i uspokajające. Łagodzi podrażnienia i urazy, przyspiesza gojenie ran, działa przeciwbakteryjnie, ma zdolność wiązania toksyn. Stosowany jest zarówno wewnętrznie, jak i zewnętrznie, wchodzi w skład wielu leków ziołowych oraz kosmetyków.

Ekstrakt z rozmarynu

Rozmaryn (*Rosmarinus officinalis*) pochodzi z rejonu Morza Śródziemnego. Jest uprawiany na całym świecie jako roślina ogrodowa i lecznicza. Liść rozmarynu zawiera 1,5-2,5% olejku eterycznego, w którym znajdują się następujące substancje aktywne: borneol, cyneol, limonen, pinen, kamfora, alkaloid rozmarynecyna, gorycz - kamosol, kwasy rozmarynowy, kamosolowy, oleanolowy, flawonoidy, saponiny, garbniki, olejki eteryczne. Lecznicze właściwości rozmarynu znane są od starożytności. Wykazuje on działanie przeciwutleniające, odkażające, bakteriobójcze, przeciwzapalne, rozkurczowe, przeciwbólowe, moczopędne, żółciopędne, uspokajające, wzmacniające i antyseptyczne. Stosowany w ropnych zmianach

skóry, trądziku, wypryskach, opryszczce, wspomaga leczenie stanów zapalnych narządów płciowych, jamy ustnej i gardła. Uzupełnia leczenie stanów spastycznych jelit, dróg żółciowych i moczowych, problemów trawiennych i zaburzeń czynności wątroby. Używany zewnętrznie łagodzi nerwobóle, bóle mięśniowe i rwę kulszową.

Elastyna

Białko, które utrzymuje elastyczność i zapewnia jędrność skóry. W procesie starzenia biologicznego zmienia się struktura włókien elastyny - stają się zbite, wówczas skóra traci swoją elastyczność i zaczynają pojawiać się zmarszczki.

Kolagen

Białko, od którego zależy sprężystość i prawidłowe nawilżenie skóry oraz błon śluzowych, ma wpływ na regenerację i odnowę komórkową. Starzenie biologiczne skóry wiąże się z niedoborem kolagenu.

Ekstrakt z zielonej herbaty

Zielona herbata (*Camellia sinensis*) zawiera silne antyutleniacze - polifenole z grupy katechin. Neutralizuje wolne rodniki, wykazuje działanie przeciwzapalne, przeciwbakteryjne, przeciwwirusowe, przeciwzakrzepowe. Uszczelnia naczynia krwionośne. Stosowany miejscowo ekstrakt odżywia i nawilża skórę, hamuje procesy starzenia, łagodzi podrażnienia jednocześnie oczyszczając z toksyn oraz działa przeciwzapalnie i przeciwbakteryjnie.

L-Arginina

Aminokwas, który bierze udział w metabolizmie mocznika, w syntezie DNA, stymuluje wydzielanie hormonu wzrostu z przysadki mózgowej. Biosynteza tlenku azotu (NO) poprzez enzym syntazę tlenku azotu wymaga udziału L-argininy. Tlenek azotu jest wytwarzany przez komórki śródbłonna tętnic, w tkankach ulegających erekcji oraz przez zakończenia nerwowe. Częsteczką NO jest nietrwała - rozpada się po 1-2 sekundach w wyniku reakcji z wolnymi rodnikami tlenowymi. Komórki śródbłonna wytwarzają tlenek azotu, który dyfunduje do mięśniówki gładkiej naczynia - wtedy w komórkach mięśni gładkich rośnie stężenie cGMP, co prowadzi do rozkurczu naczyń. Ten mechanizm jest odpowiedzialny zarówno za ustępowanie bólu wieńcowego po podaniu nitrogliceryny, jak i za wzwód prącia u mężczyzny oraz przekrwienie warg sromowych, łechtaczki i pochwy u kobiet. Tlenek azotu jest jednym z najważniejszych neuroprzekazników odpowiedzialnych za prawidłowy przebieg reakcji seksualnej. Uwolnienie tlenku azotu poprzez mechanizm NO-cGMP zwiększa dopływ krwi do łechtaczki oraz pochwy, co poprawia nawilżenie błony śluzowej i zwiększa wrażliwość na bodźce. Obniżenie stężenia tlenku azotu prowadzi do zaburzeń aktywności seksualnej u kobiet, a także przyczynia się do trudności w osiągnięciu orgazmu. Za badania na tlenkiem azotu Robert F. Furchgott, Louis J. Ignarro i Freid Murad otrzymali w 1998 roku nagrodę Nobla.

Składniki naturalne - korzyści

- utrzymują prawidłowe nawilżenie błony śluzowej pochwy i zapobiegają suchości pochwy
- zwiększają ilość kolagenu w okolicach narządów płciowych
- zmniejszają ryzyko stanów zapalnych, szczególnie nawracających
- zapobiegają powstawaniu wysiłkowego nietrzymania moczu
- poprawiają jakość życia kobiety poprzez korzystny wpływ na jej intymne kontakty z partnerem
- wspomagają regenerację i przyspieszają gojenie uszkodzeń śluzówki pochwy

źródło: magazyn Nutrition and Health - Calivita International®

